

Sretan Ti Rodjendan, Grade Moj!

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Friday, February 24, 2012 at 1:43pm ·

Nemoj mi reci da ne slavis. Ne slavi ti se, znam. Al' ponekad samo. Staro se za to. I ja ti se tako osjecam. Al' ponekad samo. I zaboli te kad se sjetis. I to mi poznato. Al' probaj drugacije malo. Ljubavi ti nikad nije nedostajalo. Sta god se desavalo djeca te voljela. Eno ti slika, eno ti pjesama, eno ti pisama. Prelistaj malo. Nisu vremena. A kad ce biti.

Nemoj da ti ja moral dizem, da ti ja o sreći pricam. Nije valjda dotle doslo. Znam ja sta tebe razveseli. Una tvoja. Aha, uvijek ti se oke zasjaje kad je pomenes. Nije samo tvoja znam, ali, kad se kaze grad na Uni? Na tebe se pomisli. Smjeskas se, znas.

Eno je porucuje ti da ce sve bole tvoje u Savu, pa dalje odnijeti. U utrobi ih Zemlje, za sva vremena sprziti. Kaze da zna da ti rane vida samo kad se pogledom na nju bacias. A ono kad zasjednes, uz aksam, to je pride. Ko terapija ti dodje. Ne trebaju doktori. Vidim ti brk.

Ne znas gdje ti je ljepša. Kod Higijenskog, na Jotanovim, kod Cetica, na Betonu. Znam, tamo gdje je mladost najzivahnija bila. Cu li da su Kiro i Cena opet komsije. I sad ih Una spaja. Drago ti, znam. I meni bilo lijepo vidjeti. Djeca je i Nacionalnim Parkom proglasise. Shvatas li ti sta to znaci za tebe. Za nas. Valjda ce i Boska cesce pomenuti. Hoce onaj mali, tad je bio mali, Hrvoje. A i Muhamed je puno napravio. I Tomo. I Curt, i Babin...Ima djece.

Boli te sto se svadjaju. Mislis na Biscane i Bihacane. Ja prvi put za to cula podavno. U zadimljenom cosku Picerije, Seri i Djoko njima viljamovku donosili, karlovačko meni, bihackog nije ni bilo. Adzo zastup'o teoriju. Rodjeni ovdje su Biscani, a oni kasnije dosli Bihacani. Bi mi drago, ja Biscanka. A onda, mati mi za poslom u Bisce dosla sezdesete. Ona, kao, nije. A znas i sam koliko te voli. Vazda mi je cudna bila. Kaze, najdrazi si joj subotom ujutro, dok se jos ni razbudio nisi, djeca joj spavaju, a ona, haman pa sama udise te kroz Park, pa na Gradsku trznicu. Ne moze ona Bihacanka biti. Ne sto je pet decenija proslo, no sto te voli k'o svog. Ili Dika? Milsim! Znas sve. I ovi novi sad. Jesul' oni? Jesu. Poslije svakog je rata tako bilo. Samo sto vec treca generacija zaboravi, il' se pravi da zaboravi. I ovi ce. Ljubav je jedino mjerilo. A znas, k'o se Une napije. Neki dan sam

***srela Bihacanku iz Arizone. Po Adzinom. Po mom, Biscanka
garant. Jasna.***

***I ratne te rane bole. Ne misli na njih. Ma, misli. Sjedi svoju
djecu pred sebe. Nek' oni to po sudovima rasciste. Po kucama,
nek' djecu mrznom ne doje. Nisu ni djeca k'o sto smo mi bili.
Bice, okrenuce se i to. Nabolje.***

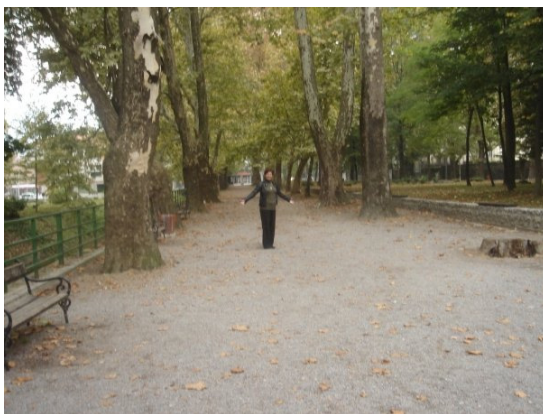
***Na dobro se lako naviknuti. Pricaj im o lijepim danima, pricaj im
u salama. Reci Poeti nek' ne staje. Nek' ne posustaje. To ti je
jedini sin koji te bratom nazva. Ima i pravo. Ko vise od njega.
Jedini pjesnik bez dodatnog zanimanja. Samo mu muzika tajna
ljubav bila. A i Liha te nadje. I Ale(n) ti lijepo pjeva. Imas ti
sinova da te ponosom kite.***

***I ceri, bome. Eno te one dvije, Ermina i Maida, u Gradove Mira
udjenuse. Pa ko to ima?! Ima tek da vidis.***

***Hajmo sad, najljepse ruho, Jugoslava i Njonju, Esu i Pixija, onu
malu Dzanicku, pa na cestu.***

Od Kina do Benzina.

Sretan Ti Sedam Stotina Pedeset i Drugi, Grade Moj!

Ovo ja slavim Bihac!